

Отже, узагальнюючи зафіксовані у варіативних розробках із граматики італійської мови концептуальні підходи до наукового осмислення прислівника, можна конкретизувати його дефініцію. Адвербативом номінується самостійна, формально незмішувана лексико-граматична категорія, репрезентант гетерогенної сутності, позначений чіткою потенцією до поєднання із дієсловом, прикметником або іншим прислівником з метою їх семантичної модифікації. Кількість і різноманітність запропонованих позицій щодо трактування прислівникової сутності дозволяє декларувати актуальність і перспективність цієї тематики.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Bellisomi F.* Gramatica della lingua italiana del canonico Ferdinando Bellisomi / F. Bellisomi. – Torino: Presso la tipografia Canfari ed il libraio Giuseppe Ignazio Reviglio e figlio, 1837. – 414 p.

2. *Bellisomi F.* Grammatica delle due lingue italiana e latina compilata e proposta per uso de'ginnasj della Lombardia dal canonico Ferdinando Bellisomi / F. Bellisomi. – Milano: Coi tipi di Giuseppe Pogliani, 1824. – 432 p.

3. *Compendio di regole grammaticali della lingua italiana.* – Livorno: Presso la Società tipografica, 1801. – 84 p.

4. *Gherardini G.* Appendice alle grammatiche italiane dedicata agli studiosi giovanetti da Giovanni Gherardini / G. Gherardini. – Milano: Dalla stamperia di Paolo Andrea Molina, 1847. – 644 p.

5. *Petkanov I.* La grammatica italiana: fonetica e morfologia / I. Petkanov. – Sofia: Casa editrice «Nauka i iskustvo» («Scienza ed arte»), 1956. – 245 p.

6. *Ravera Aira G.* Grammatica Italiana ad uso delle Scuole Medie Superiori / G. Ravera Aira, R. Maurizzi, F. Piazzi. – Bologna: Paccagnella Editore S.p.A., 1979. – 765 p.

*Григор'єва Анна
Вінниця*

ЕКСПЛІЦИТНО ВИРАЖЕНЕ ОДНОЧАСНЕ ОДНОРЕФЕРЕНТНЕ ПРОТИСТАВЛЕННЯ КОНТРАРНИХ ОЗНАК

Протиставлення є важливим явищем у нашому житті, яке проявляється як у сенсорному, так і в інтелектуальному сприйнятті людиною навколишнього світу, тому, як і будь-яка філософська категорія, воно може бути визначене як «форма усвідомлення в поняттях загальних способів відношення людини до світу, що відображає найбільш загальні і істотні

властивості, закони природи, суспільства і мислення» [4: 45]. Усі визначення протиставлення, надані у філософських, лінгвістичних і тлумачних словниках констатують наявність щонайменше двох елементів, інтегрованих спільною основою, які підлягають зіставленню. Власне ця бінарність і уможливило співставлення понять і виділення в них відмінностей. У запропонованому дослідженні за основу взято визначення протиставлення, сформульоване Жулем Марузо, яке зводиться до того, що «протиставлення, протилежне – це відношення, яке встановлюється між двома однорідними елементами лінгвістичної системи та дозволяє виділити відмінності, які існують між ними» [2: 240].

Протиставлення може бути виражене експліцитно та імпліцитно. У цій роботі розглядається експліцитно виражене протиставлення, яке актуалізує контрарні ознаки зіставлюваних явищ. В результаті аналізу досліджуваного матеріалу виділено 4 групи цього виду протиставлення.

1. Актантні одночасні протиставлення статусу особи у суспільстві, які стверджують істинний статус особи та заперечують істинність альтернативного статусу. Наприклад: англ.: *You're a client, not a bug," she said, sounding more sincere than I'd ever heard her* 'Ти – клієнт, не комашка, сказала вона і це пролунало більш щиро, ніж я її коли-небудь чув' [7: 20]. У першій частині речення реальна ознака стверджується *you're a client* 'ти – клієнт', а у другій – заперечується ірреальна ознака *a bug* 'комашка'. Заперечуючи ірреальну ознаку *bug* 'комаха', автор хоче підкреслити важливість референта *client* 'клієнт' у суспільстві. Нім.: *In seinen Augen war Jochen kein Schwein, sondern ein Schaf und das wollte er so gründlich wie möglich scheren* 'В його очах Йохан був не свинею, а вівцею, яку він хотів підстригти настільки добре, наскільки можливо' [6: 56]. У цій пропозиції протиставляється ознака *Schwein* 'свиня' іншій ознаці *Schaf* 'вівця'. Для мовця референт *Jochen* 'Йохан' має позитивну ознаку, тому що з нього можна отримати прибуток і саме через це він асоціює його з вівцею, а не свинею, яка містить негативну оцінку.

2. Атрибутивні одночасні протиставлення емоційного стану, що відображають ознаку або властивість особи чи явища ситуації, яка актуалізується у протиставленні. Наприклад: нім.: *Er war nicht erfreut, sondern verwirrt, restlos verwirrt* 'Він був не радий, а розгублений, повністю розгублений' [6: 60]. Зіставлені ознаки *nicht erfreut* 'не радий' та *verwirrt* 'розгублений' у об'єктивній дійсності не протиставляються, проте в цьому контексті осмислюються мовцем як протилежні. Фр.: *J'étais heureux et contrarié à la fois* 'Я був радісний і одночасно засмучений' [5: 14]. У цій пропозиції протиставлення виражається за рахунок антонімічних слів *heureux* 'радісний' – *contrarié* 'засмучений'. Наведений приклад показує можливість одночасного існування різних ознак *heureux* 'радісний' та *contrarié* 'засмучений' в одному референті *je* 'я'.

3. Атрибутивно-актантні одночасні протиставлення, які показують статус референта у суспільстві, базуються на запереченні альтернативного статусу та ствердженні істинного, який доповнюється атрибутом. Наприклад: рос.: *Во-вторых, себя заявил: не оголец, а сурьезный человек* 'По-друге, себе заявив: не оголець, а сурйозна людина' [1: 34]; укр.: *Так що молода хай тишиться, що їй дістався газдовитий та статечний чоловік, а не якась помело* [3: 54]. Протиставлення двох експліцитно виражених ознак *газдовитий, статечний чоловік* та *помело* розкривається за рахунок заперечення ознаки *помело* та протилежних за значенням слів *газдовитий, статечний чоловік – помело*.

4. Сирконстантні одночасні протиставлення репрезентують:

4.1. Локативні відношення, протиставляючи одне місце перебування, напрямок, тощо іншому альтернативному місцю чи напрямку. Наприклад: англ.: *My hand jerked toward it and away and toward it again* 'Моя рука смикнулася до нього та від нього, та знову до нього' [7: 34]. У цій пропозиції протиставляється один напрямок *toward* 'до' іншому альтернативному *away* 'від'. Нім.: *Sie war mehr als vier Meter von mir entfernt. Wie konnte sie gleichzeitig auf meinem Hals liegen?* 'Вона була більш ніж на чотири метри від мене. Як вона могла водночас бути на моїй шії?' [6: 22]. Оскільки з логічної точки зору референт не може бути на шії та на чотири метри від референта водночас, можна припустити, що тільки одна з ознак властива референту. Рос.: *С того места, где "крот" спрашивал, к какому выходу вести, Сенька теперь пошел не вправо, а влево, чтоб в Ветошный подвал не угодить* 'З того місця, де "кріт" питав, до якого виходу вести, Сенько тепер пішов не вправо, а вліво, щоб в підвал з непотребом не потрапити' [1: 76]. Мовець стверджує ознаку *влево* 'вліво' та заперечує іншу ознаку *вправо* 'вправо' через неможливість одночасного існування цих ознак. Укр.: *Мені нічого більше додати, – відповіла Даша, немов сиділа на лаві підсудних, а не в батьківському домі* [3: 46]. Ірреальна ознака *на лаві підсудних* протиставляється реальній ознаці *батьківському дому*.

4.2. Спосіб дії, протиставляючи один спосіб виконання дії іншому. Наприклад: укр.: *Траплялося це випадково чи він робив це навмисно, дівчина до цього часу не знала* [3: 53]. Протиставлення у цій пропозиції реалізується за рахунок лексем-антонімів *випадково – навмисно* та паралелізму синтаксичних конструкцій *траплялося це випадково – робив це навмисно*. Фр.: *Le temps a passé vite, et si lentement à la fois, dit-il en la serrant encore plus fort* 'Час пройшов швидко та так повільно водночас, – сказав він, стиснувши її ще міцніше' [5: 75]. У наведеному прикладі ознака *vite* 'швидко' протиставляється ознаці *lentement* 'повільно'. Обидві несумісні ознаки *vite* 'швидко' – *lentement* 'повільно' вживаються водночас, що з логічної точки зору не можливо, тому можна припустити, що одна з ознак є ірреальною. При

цьому неможливо зробити висновок стосовно того, яке з цих суджень істинне, а яке – хибне, лише зіставивши їх.

Проведене дослідження дає підстави зробити висновок, що на семантико-синтаксичному рівні протиставлення реалізується у чотирьох моделях пропозиційних характеристик: актантні протиставні конструкції, атрибутивні протиставні конструкції, атрибутивно-актантні протиставні конструкції та сирконстантні протиставні конструкції ступеня дії та місця.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Акунин Б.* Любownik Смерти / Б. Акунин. – М.: Захаров, 2002. – 351 с.
2. *Марузо Ж.* Словарь лингвистических терминов / Ж. Марузо. – Москва: Издат. иностранной литературы, 1960. – 437 с.
3. *Матіос М.* Майже ніколи не навпаки [Електронний ресурс] / М. Матіос. Режим доступу: http://www.e-reading.club/bookreader.php/1001186/Matios_-Mayzhe_nikoli_ne_navpaki.html
4. *Философский словарь* / Под ред. И.Т. Фролова. – М.: Политиздат, 1991. – 560 с.
5. *Levy M.* Toutes ces choses qu'on ne s'est pas dites [Електронний ресурс]. – Режим доступу: / <http://www.rulit.me/books/toutes-ces-choses-qu-039-on-ne-s-039-est-pas-dites-read-278019-1.html>.
6. *Morland A.F.* Dann stürzte die Welt für sie ein [Електронний ресурс]. – Режим доступу: / A.F. Morland. Lesezugriff: <https://play.google.com/books/reader?id=nk7LCgAAQBAJ&printsec=frontcover&output=reader&hl=ru&pg=GBS.PT2>
7. *Wardell H.* “Life, Love and a Polar Bear Tattoo” [Електронний ресурс] / H. Wardell. – Smashwords Edition, 2009. – 297 р. – Режим доступу: <http://www.idoc.co/text/4449/life-love-and-a-polar-bear-tattoo>

*Григошкіна Ярослава
Вінниця*

РЕАЛІЗАЦІЯ ІДЕЇ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ПОЧАТКОВОГО РІВНЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ (НА ПРИКЛАДІ ПЛАТФОРМИ *LINGVA.SKILLS*)

1. У роботі розглядається підхід до навчання іноземної мови із використанням інформаційних технологій (далі – ІТ) на сучасному етапі як важливий елемент аудиторної та позааудиторної роботи. Поняття ІТ передбачає «створення, зберігання і передачу інформації завдяки